

KISFÜZESI HÍRLEVÉL

Kisfűzes Község Önkormányzatának kiadványa

2021. október

Tisztelt Kisfüzesiek!

2021. október 16-a eseménydús emléknapi településünk életében, ugyanis ezen a napon tartottuk Kisfűzes 725 éves fennállására emlékező, a családi szabadidőparkot átadó és az idősek napját köszöntő rendezvényünket.

Csak emlékeztetném az olvasókat, hogy a 725 éves évforduló tiszteletére a Képviselőtestület a 4/2021. (VII.14.) határozatával 2021-et a település jubileumi ünnepi évének nyilvánította.

A leginkább falunaphoz hasonlítható kistelepülési rendezvényt a Magyar Falu Program keretében meghirdetett pályázat keretében egy millió forinttal a Miniszterelnökség támogatta.

Az eseményt kimondottan a helyi lakosok részére hirdettük meg, amelyre a Kisfűzes, Dózsa György út 7. szám alatti új családi szabadidőparkba közel 70 fő látogatott el.

Az eseményen az immár 51 éves Váraszói Gyöngyvirág Citerazenekar fantasztikus műsort adott, amelynek során nemcsak a klasszikus Szatmári táncokat mutatta be, hanem néhány világhíres filmzenét is - citerára koreografálva.

Ezután Kabai Alex operetténekes gyakorlatilag felrobbantotta a színpadot és nézőteret.

A kiváló művész a lelkes publikumot híres magyar táncdalok színvonalas előadásával varázsolta el.

A rendezvényt Horváth László országgyűlési képviselő is megtisztelte jelenlétével.

A zenei hangosításról Báry Gergő gondoskodott. A résztvevőket az Önkormányzat látta vendégül, melynek során mindenki egy ajándék kislemezrel gazdagodott. Azok a kilátogatók, akik még nem részesültek a helytörténeti kiadványból, most egy könyvjelzővel kiegészítve kaphattak belőle.

Menyhárt Balázs polgármester

Kisfüzes a 725 éves falu

2021. kiemelkedő év Kisfüzes életében és történelmében, hiszen 725 éves a település az idén. Kisfüzes ugyanis 725 éve, azaz 1296-ban tűnik fel első írott forrásainkban „Fyzes” névalakban, amikor is Iváni Lőrinc ispán fiai, Chamaz, János, Zepod és Thonpoldus megosztják területét Miklós zólyomi ispán fiával, Miklóssal. Az eredeti, bőrhártyára írt adományozó irat valaha a budai királyi kamara levéltárában volt fellelhető egy 1874. évi hivatkozás szerint.

Kisfüzes ismert történelme mélyen visszanyúlik az Árpád-házi királyok koráig. Feltételezhető, hogy már 1296. előtt is élt magyar népesség a területen.

Füzes természeti fekvésénél fogva kis jelentőségű hely volt, amely a XIV. században Sirok várához tartozott. 1321-ben Károly Róbert Szécsényi Tamás erdélyi vajdának adományozta Pétervásárát és a környék településeit, köztük Füzeset is. 1426-ban az Iváni család, 1489-ben a Kormos család birtokolta. 1552-től a török pusztítás folytán elnéptelenedett, a XVII. században pedig mindvégig lakatlan maradt.

A XVIII. század elején a pétervásáriak használták a földjeit. 1734-ben a két Dorogfi Judit füzesi birtokrészüket eladták sógoruknak, Okolicsányi Mátyásnak. 1736-ban Gellén István és Gábor szereztek itt birtokot. A Gellén és Okolicsányi rokonság 1738. táján benépesítette a mindössze 4-5 jobbágytelekből álló települést.

A XIX. század első felében gróf Keglevich Gábor, Szerelem Antal, Fáy Menyhért bírtak Füzesen földesúri joggal. Később Szerelem Géza, Okolicsányi Ödön és Fáy Béla, azután Gáspárdy Géza és a Schwabenau testvérek voltak itt birtokosok.

A falu 1903-ig Füzes néven ismert, majd ekkortól lett Kisfüzes.

Az évfordulóhoz kapcsolódóan készült el a Kisfüzesről szóló könyv, amely 87 fényképpel kiegészítve tárja az érdeklődők elé a település történetét.

E falutörténeti könyv legyen a megemlékezés szimbóluma.

A Képviselőtestület még 2019. júniusban nyújtott be pályázatot az Élhető települések kialakítása című LEADER felhívásra, Kisfüzes életminőségének javítása elnevezésű projekt megvalósítása érdekében. A pályázat eredményesnek bizonyult és 2020. márciusában támogatásban részesült.

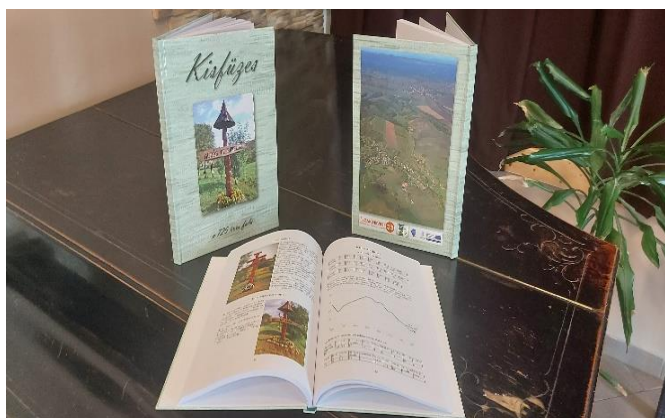
A pályázati célok között vállaltuk családi szabadidőpark létesítését, buszmegálló építését, illetve a Kisfüzesről szóló helytörténeti kiadványnak az elkészítését.

A FÜZFA Közalapítvány Kuratóriuma még 2019-ben vállalta a személyes közreműködést a könyv összeállításában, megjelenésében.

A könyv megírását a Kuratórium két tagja, Dr. Kerekesné Galambosi Ágnes és Dr. Kerekes Tibor vállalta magára, akik Kisfüzes fellelhető levéltári anyagait, földrajzi, történelmi, építészeti, néprajzi értékeit, valamint tárgyi emlékeit összegyűjtötték.

A források felkutatása, a szükséges történelmi adatok gyűjtése, a fotók tudatos összeállítása a 2019. augusztus 17-i helytörténeti kiállítás megvalósításával kezdődött, amikor a falunapot Füzfa fesztiválnak nevezte el a Képviselőtestület. Egy előzmények nélküli helytörténeti könyv készült, hiszen nem volt előtte hasonló próbálkozás. Így nem születtek Kisfüzesről szóló diplomamunkák, évfolyam-dolgozatok, illetve egyéb kiadványok.

A Levéltárban kevés Kisfüzesre utaló dokumentummal találkoztunk. Más kiadványokban

viszonylag szerény a kisfüzesi hivatkozások száma. Például a Pétervására története kiadványban összesen 4 darab.

Megállapítható, hogy Kisfüzes nem volt uradalmi székhely, nem rendelkezett kastéllyal, várerődítménnyel, harcmezővel, vagy jellegzetes objektummal.

A szomszédos Keglevichek például nem erre, hanem a Felvidék felé terjeszkedtek. Kisfüzest általában birtokrendezés során említik, amely igazán mindig is palóc jellegű jobbágyszófaló volt.

A palóc eredetű antropológiai jellemzők ábrázolására Nemeskéri János hivatkozik ugyan, de a népszokásokban, népviseletben, építészetben, egyéb kulturális jellemzőkben kevésbé van jelen a palóc eredet megőrzése.

A nyelvhasználatban viszont tettenérhető.

Kijelenthető, hogy Kisfüzest, a település mérete miatt a kiemelkedő történelmi események csak érintették. Miközben Pétervására vagy Sirok ennek aktív részese volt, Kisfüzest a történelem viharai jobbára elkerülték. Amikor viszont érintette a történelem, akkor elnéptelenedett. Lásd a török hódoltság időszakát.

A település a közigazgatási jogállása szerint csak 20 éven át, 1950-1970-ig volt önálló község. Ezt leszámítva 1871-től a mai napig Pétervásárhoz tartozott és tartozik. Legnagyobb népessége 1930-ban 334 fő volt, közülük 310 földműveléssel foglalkozott. A lakóházak száma ekkor 99 darab volt.

Négy történelmi jelentőségű dátum emelhető ki Kisfüzes történetében:

1296. év: Árpád-kori eredetre utaló okleveles említése, Fyzes névalakban;

1778. év: A település fűzfát ábrázoló pecsétje, Füzes névalakban;

2017. év: A község önálló címere, amely az egykor a települést birtokló Fáy és Okolicsányi család címerének enyhén stilizált változatát mintázza, címerdíszként Kisfüzes felirattal;

2021. év: Kisfüzes története könyv megjelenése a település fennállásának 725 éves évfordulója alkalmából.

2021. október 16. a jubileumi emlékezés dátuma Kisfüzesen. A község fennállásának 725. évfordulóját ünnepelhetjük a helybéliek.

A falut először 1296-ban említik egy oklevélben, ezért ehhez kötjük a településünk megalapítását.

725 esztendő az emberiség történelmének viszonylatában nem nagy idő, ha azonban egy kis település történetének távlatában vizsgáljuk, már igencsak soknak számít, egy emberöltőt alapul véve pedig felfoghatatlanul soknak tűnik.

Tamási Áron gondolatait idézve:

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Számunkra ez az otthon: Kisfüzes.

Mi szeretjük, és kötődünk hozzá. Barátaink élnek itt, ismerjük az utcáit, a parkjait, a patakot, és persze tisztában vagyunk a hibáival is. Itt mindenki köszön mindenkinek, egymásra mosolygunk, ha találkozunk az utcán.

Mindannyiunk számára ez a település adja a biztonságot, a közösséghez tartozás érzését. Sokunknak a községünk az a darab föld, amely az otthonunk, ahová mindig visszatérünk, ha valamikor el is kellene hagynunk, hiszen ezer szállal kötődünk hozzá.

Elődeink a 725 év alatt sok-sok követendő példát szolgáltatottak számunkra. Olyan hagyományokat alakítottak ki, amelynek létjogosultságát az idő igazolta. Ezeket a pozitív példákat és hagyományokat meg kell őriznünk a jelenkor embere és az utódaink számára is.

Történelmi pillanatok tanúi a kisfüzesiek, emléket állítunk egy emlékkő formájában a múlt hőseinek. A település évszázados jelképe a 18. századtól a községi pecséten szereplő fűzfa motívum. A pecsét belső körirata a település régi neve: Füzes és a lenyomat dátuma 1778. Ez szolgált alapul a jubileumi alkotás tervezésekor, melyre felkerült az első írásos említés évszáma – 1296. - és a jelenlegi – 2021. - is. Ez a kő Gyöngyössolymosi mészkő, amelyet a Birner Kőfaragó Műhely készített el, Birner Krisztián alkotói fantáziájával. Ez az emlékkő számunkra három dolgot jelent, először is értéket, másodsor tiszteletet, s végül a hitet.

Érték, hiszen benne van az elmúlt évszázadok történelme, a település élete, emberi sorsok sokasága. Háborúk, gazdagság, szegénység, a pusztulás szele, a felvirágzás. Ez a kő felidézi és megőrökíti a visszaemlékezés pillanatát.

Mit jelent még? Tiszteletet. Tisztelet apáinknak, anyáinknak, az itt élő földműveseknek, állattenyésztőknek, illetve kézműveseknek. Ez a kő tisztelgés és elismerés irányukban.

S végül a hit. Hisszük, hogy elődeink értékeit tovább tudjuk adni gyermekeinknek, akik ugyanolyan fontosnak érzik majd a kitartást, valamint az egymás iránti megbecsülést.

Dr. Kerekes Tibor aljegyző

Ez a Kisfüzesi Hírlevél 60 példányban készült.
A kiadványt szerkesztette Menyhárt Balázs polgármester és Dr. Kerekes Tibor aljegyző.
A lapot kiadja Kisfüzes Községi Önkormányzat
Lapterjesztő: Kisfüzes Községi Önkormányzat